

Nyílt szavak honunk fiatalságához

Itt az idő, testvéreim, hogy elveinket kimondjuk.

Első volt szavunk a forradalom piacán, elsők valánk kimondani a jelszót: legyen szabadság!

És lőn szabadság...

Most, miután önerőnket ismerjük s benne bízhatunk, tegyük, hogy ez egyesült fiatal erő honunknak mindég jobb keze legyen, áldást hozó az igaz ügynek, romlást az ellennek.

Két fegyver van kezünkben: a sajtó és a kard. Az igaz honfitűz, mely e kettőt kezeinkbe adá, egyszer meggyújtva, nem fog kialudni többé, hanem napként fog égni a haza egén, hogy világot és meleget árásson széjjel.

A holtak föltámadásának napja eljött.

A századoktól eltemetett nemzetdicsőség s a börtönben tartott szabadságérzet voltak e halottak. Most ne keressétek őket sírjaikban, ők feltámadának.

A magyar nemzet ismét dicső és szabad!

Magyar hang, magyar nemzeti szín, magyar érzelem minden ajkon, minden lobo-gón, minden kebelben.

Választottaink a belrend, dandáraink a külnyugalom fölött őrködnek, mi pedig lépünk föl a szabad sajtó terére s vegyük őrködésünk alá a szellemet.

A szerkesztőség ezennel tért nyit minden, a szabadság, emberiség és haza ügyeit érdeklő nyilatkozatoknak, melyek a fiatalság kimondott elveivel megegyeznek, bárki-től jöjjenek is azok.

Legelsőbben felszólítunk minden hazafit, hogy a *nemzetőrség* zászlói alá gyülekezni siessen. Mert minden eddigi győzelmeink biztosítéka egyedül csak a fegyveres önerő, s nem tudjuk, hogy mely percben leend rá szükség?

A nép legyen bizalommal választottai iránt, ezek pedig tartsák e bizalmat minden egyéb megtiszteltetésnél becsebbnek, s a nép érdekeit sehol és soha el ne felejték.

Igyekezzünk honunk idegenajkú fiatalságát magunkhoz testvéri kapcsolatokkal csatolni, rontsuk le a századok óta keblünkben megkövesült választófalat, mely bennünket rokonainktól eddig elkülönzött, s fogjunk kezét mindenkivel, kinek jelszava a szabadság.

Irtó háború minden hiúságnak! Az embert nem a ruha teszi többé, hanem ami keblén belől van; szoktassuk hozzá a népet, hogy az egyszerűséget kezdje el szeretni. A nemzetőrség öltönye legyen egyszerű, s viseljük azt büszke önézettel mindenkor és mindenütt. Az „arszlán”¹ szó ne legyen ismert fogalom többé. Legyen mindenki annyi, mennyit a haza előtt ér.

¹ arslán – piperkőc, divatmajmoló, divatfi, ficsúr

Magánkötelességeinket a forradalom ideje alatt se feledjük el; mihelyt a kardot letettük, térjünk napi munkáinkhoz s adjunk példát a népnek, mint tettük a forradalom kikiáltásakor.

A sajtószabadságot ne használjuk személyeskedési célokra, legyen előttünk szent és isteni minden, minek neve szabadság.

Ezért *komolyan megrójuk mindazokat*, kik jelen időben, midőn az izgatott kedélyeket a rend és béke eszméire kellene téríteni, a vak lázadás üszkét szórják a nép közé, kik a népet a fegyveres katonaság ellen bujtogatják, kik a kasztákat² egymás elleni irigységre költik, s kinyilatkoztatjuk, hogy mi egyéb ellenséget nem ismerünk, mint kik kitűzött jelszavainkat tiszteletben nem tartják.

Ezen jelszavak: „*béke, egyenlőség és szabadság!*”

Ellenségeink tehát, kik a véres lázadásra izgatnak; kik ahelyett, hogy a nép választmánya által adja tudtára akaratát az igazgató választmánynak, tömegestül „*via facti*”³ akarják azt a síkra vezetni.

Kik a hon lakosai bármely osztályának a nemzetőrségből leendő kirekesztésére munkálódnak. Kik a zsidók ellen, mely osztály a forradalom leghevesebb percében erősen részt vett a tett mezején, a polgárok között izgatnak, és vizsont; kimondtuk az egyenlőség elvét, különbséget ember és ember között csak a jellem és becsület tisztasága tesz; ezek fölött határozni ott van az osztályozó választmány, mely mindazoknak, kik a nemzetőrségnek becsületére nem lennének, fegyvert adni nem fog. A szabadság jótékonyasága alól senkit kizárni nem szabad; ezen idő az, mikor egymásnak minden ellenszenvet, minden eddigi botlást és sérelmet meg kell bocsátanunk; ezen idő az, melyben a régi fogalmak halomba vannak döntve, s új évszak kezdődik, mely a múlt vétkeinek sírja fölött emeli az emberiség nevében oltárát.

*Vége a kasztagyűlöletnek!*⁴ Kiket a régi fogalmak korhadtt omladékainak pártolói maguktól elüldöznek, azokat mi fogadjuk védelmünk alá, és esküdjünk pártfogást mindennek, ami elnyomott, üldözött és méltatlanul bántott. Az üldözöttek asyluma⁵ a mi körünk legyen. S legszebb diadalunk legyen az, hogy mindenki, ki méltatlanul nyomva érzi magát, hozzánk jő, bántalmi orvoslása végett.

Az elmúltakért semmi szemrehányás! Március 15-én az egész haza újjászületett, vele együtt minden egyes hazafi. Legyen gondunk a jövőre, ne a múltra.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

Éljen a haza!

² kaszta – kaszt; társadalmi réteg

³ via facti – önhatalmúlag, tettelesen

⁴ kasztagyűlölet – kasztgyűlölet; az elkülönült, kiváltságos társadalmi réteg iránt érzett gyűlölet

⁵ asylum – menedék